

РЕШЕНИЕ

№ 465

10.12.2019г.

град Стара Загора

ВИМЕТО НА НАРОДА

Старозагорският административен съд, в публично съдебно заседание на седм ноември през две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ДИНКОВА **ПРЕДСЕДАТЕЛ:** ГАЛИН
ЧЛЕНОВЕ: ДАРИНА ДРАГНЕВА
МИХАИЛ РУСЕВ

при секретар Зорница Делчева

и с участието на прокурор Петя Драганова

като разгледа докладваното от съдия Г.ДИНКОВА административно дело № 551 по описа за 2019г., за да се произнесе, съобщи следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от Административно-процесуални кодекс /АПК/.

Производството по делото е образувано по протест на прокурор при Окръжна прокуратура – Стара Загора, с който са оспорени отделни разпоредби на подзаконов нормативен акт – чл.15, ал.2, ал.3, ал.4, ал.5 и ал.6; чл.33, ал.1, в частта относно „...събиране ...транспортиране...“; чл.76, ал.2, пр.1 и ал.3, пр.1 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Чирпан /НУОТОЧ/, приета Решение № 480 от 26.06.2014г. на Общински съвет/ОБС/–Чирпан. В протеста са изложени съображения за незаконосъобразност на посочените разпоредби поради противоречието им с разпоредби на нормативни актове от по-висока степен – Закона за управление на отпадъците /ЗУО/, Закона за устройство на територията /ЗУТ/ Наредбата за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклиран строителни материали /НУСОВРСМ/. С конкретно наведени доводи за несъответстви на всяка една от оспорените разпоредби с норми от по-висш порядък, е направен искане посочените разпоредби от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Чирпан да бъдат отменени като незаконосъобразни и да се присъдят направените разноси по делото.

Ответникът по оспорването - Общински съвет - Чирпан, редовно и своевременно призован, не се представлява по делото и не взема становище по основателността на оспорването.

Представителят на Окръжна прокуратура - Стара Загора в съдебно заседание поддържа внесената протест и обективизираното в него оспорване.

Въз основа на съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

С Решение № 480 по Протокол № 35 от проведено на 26.06.2014г. заседание на Общински съвет – Чирпан, на основание чл.22 и във връзка с чл.19 от Закона за управление на отпадъците и чл.21, ал.2 от ЗМСМА, Общински съвет - Чирпан е приел Наредба за управление на отпадъците на територията на Община Чирпан.

Решението е прието по предложение с рег.№ 591/ 16.06.2014г. на кмета на община Чирпан, в което вносителят е аргументирал необходимост от приемане уредби на обществените отношения, свързани с дейностите по управление на отпадъците на територията на община Чирпан. Като причини, налагащи приемането на наредбата с сочи необходимостта от нормативно уреждане на проблемите и дейностите, заложен в чл.22 от Закона за управление на отпадъците с цел предотвратяване и намаляване на вредното въздействие на отпадъците върху хората и околната среда и ограничаване броя на нерегламентираните сметища на територията на общината; подобряване ред и условията за изхвърлянето, събирането, транспортирането, оползотворяването, обезвреждането на битови, строителни, производствени и масово разпространен отпадъци на територията на общината.

Решение № 480 от 26.06.2014г. на ОбС – Чирпан е взето с 20 гласа „за“ въздържали се – 1 общински съветник, от общо 21 мандата (л.40 по делото).

Така установената фактическа обстановка мотивира следните правни изводи:

Съгласно чл.186, ал.1 от АПК, право да оспорват подзаконов нормативен акт имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения. Нормата на чл.186, ал.2 от АПК овластява прокурора да подаде протест срещу подзаконов нормативен акт, като според чл.187, ал.1 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето.

С оглед на което оспорването на чл.15, ал.2, ал.3, ал.4, ал.5 и ал.6; чл.33, ал.1, частта относно „...събиране ...транспортиране...“; чл.76, ал.2, предложение първо ал.3, предложение първо от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Чирпан, е процесуално допустимо.

Разгледан по същество, протестът е основателен.

Наредба за управление на отпадъците на територията на Община Чирпан определя обществените отношения, свързани с правата и задълженията на физическите и юридическите лица, учрежденията и организациите взаимоотношенията между тях при управлението на отпадъците; реда и условията за изхвърлянето, събирането /включително разделното/, транспортирането, оползотворяването и обезвреждането на твърдите битови, строителните производствените отпадъци, включително и биоотпадъци, опасни битови и масово разпространените отпадъци, и поддържането на чистотата на територията на община Чирпан (чл.1). Същата има характер на подзаконов нормативен акт по смисъла на чл.75, ал.1 АПК, отнася се до неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие.

Общинският съвет като орган на местно самоуправление на територията на Община Чирпан, решава самостоятелно въпросите от местно значение, които законът предоставил в неговата компетентност. По силата на законовата делегация предвидена в чл.8 от Закона за нормативните актове, чл.21, ал.2 от ЗМСМА, чл.76, ал. от АПК и тази на чл.22 от ЗУО на общинските съвети е предоставено да издават, изменят и допълват нормативни актове, включително наредби, с които да уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществен отношения с местно значение. Относима и приложима към приемането на Наредба за управление на отпадъците на територията на Община Чирпан е разпоредбата на чл.2 от ЗУО, според която „Общинският съвет приема наредба, с която определя условията и реда за изхвърлянето, събирането, включително разделното, транспортирането, претоварването, оползотворяването и обезвреждането на битови и строителни отпадъци, включително биоотпадъци, опасни битови отпадъци, масово разпространен

отпадъци, на територията на общината, разработена съгласно изискванията на този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, както и заплащането за предоставяне на съответните услуги по реда на Закона за местните данъци такси“ (ал.1), като „с наредбата по ал.1 се уреждат и изискванията към площадките за предаване на отпадъци от хартия и картон, пластмаси и стъкло, в т.ч. условията за регистрация на площадките, както и условията за предаване на отпадъци на площадките по чл.19, ал.3, т.11“. Следователно и по аргумент от чл.76, ал.3 АПК, чл.2 ал.2 от ЗМСМА и чл.22 ЗУО, оспорените разпоредби от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Чирпан, са приети от материално-териториално компетентен орган.

Решение № 480 от 26.06.2014г. на ОбС Чирпан по приемане на НУОТОЧ е взет при спазване изискванията за кворум и мнозинство, в съответствие с чл.27, ал.3 с ЗМСМА. В протеста не се твърдят допуснати при приемането ѝ нарушения на процесуалните правила. Проектът е внесен в ОбС Чирпан от Кмета на общината, като съдът преценява наличие на относими към приемането му мотиви (чл.28 ал.2 от ЗНА). Нарушени са обаче принципите предвидимост, откритост и съгласуваност, относим към изработването на проект за нормативен акт, вкл. подзаконов нормативен акт (чл.26, ал.1 от ЗНА). Гаранция за спазването на визираните в чл.26, ал.1 от ЗНА принцип е задължението за публикуване на проекта за нормативен акт. Съгласно чл.26, ал. (ред.ДВ бр.46/2007г.), действала и към 26.06.2014г., преди внасянето на проект за нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта. По делото не са представени доказателства, въпреки изрично дадените от съда указания в тази насока за разпореждане от 21.08.2019г., за спазване на изискването за предварително публикуване на наредбата, приета с Решение № 480/ 26.06.2019г. Изложеното сочи за допуснато съществено нарушение при приемане на оспорените разпоредби. Тази незаконосъобразност на оспорените текстове е достатъчно основание за отмяната им.

При преценка съответствието на оспорените разпоредби с материалния закон към момента на постановяване на съдебния акт (чл.192а от АПК), съдът съобразно следното:

Общинската наредба представлява подзаконов нормативен акт от местно значение, който има предназначение да детайлизира приложението на разпоредби на нормативни актове от по-висока степен, поради което нейните разпоредби следва да бъдат съобразени тези актове, като стриктно се придържат към тяхната рамка и са съответствие с тяхното съдържание. Т.е. уредбата, която дава общинската наредба следва да уточнява и конкретизира тази за нормативния акт от по-висока степен съобразно местните условия, без обаче да установява положения, които да са противоречие с тези актове, или да урежда обществени отношения по начин, различен от уредения с тях.

Съгласно разпоредбата на чл.15, ал.1 от НУОТОЧ „Възложителят на строителни и монтажни работи по смисъла на § 5, т. 40 от допълнителните разпоредби на Закон за устройство на територията, с изключение на текущи ремонти, и възложителят на премахване на строежи изготвят план за управление на строителни отпадъци в обхвата и съдържание, определени с наредбата по чл. 43, ал. 4 от ЗУО за изискванията за управление на строителни отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали.“ Според текста на оспорената разпоредба на ал.2 от чл.15 „Изискването по ал. 1 не се прилага за: 1. разрушаване на сгради с разгъната застроена площ (РЗГ) под 100 кв. м; 2. реконструкция, основен ремонт и/или промяна предназначението на строежи с РЗГ малка от 500 кв. м; 3. строеж на сгради с РЗГ, по-малка от 300 кв. м; 4. разрушаване на негодни за ползване или застрашаващи сигурността строежи, когато тяхното премахване е наредено по спешност от компетентен орган.“

Съгласно нормата на чл.7, ал.1 от Наредба за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали (отм., ДВ бр. 98 с

8.12.2017г.), при извършване на СМР и премахване на строежи задължително се разделят по вид и се предават за последващо материално оползотворяване СО количества не по-малки от посочените в чл.11, ал.1, т.1 - 3, като съобразно правилото на ал.4 от този текст изискванията на ал.1 не се прилагат в случаите на чл.4, ал.1. Според последната разпоредба изискванията на ал.1 не се прилагат за: 1.премахване на сгради с разгъната застроена площ (РЗП), по-малка от 100 кв. м; 2.реконструкция основен ремонт на строежи с РЗП, по-малка от 500 кв. м; 3.промяна предназначението на строежи с РЗП, по-малка от 500 кв. м; 4. строеж на сгради с РЗП, по-малка от 30 кв.м; 5.премахване на негодни за ползване или застрашаващи безопасността строежи когато е наредено по спешност от компетентен орган; 6. всички текущи ремонти.

При сравнение за посочените подзаконовни разпоредби се установява, че между приетата от Министерски съвет Наредба и Наредбата на Община Чирпан е налице пълна идентичност досежно задължителното разделяне по вид и предаването за последващо материално оползотворяване на строителни отпадъци в количества не по-малки от посочените в чл.15, ал.1, т.1 - 3 при извършване на СМР и премахване на строежи, както и относно неприложимостта на тези изисквания при премахване на сгради с разгъната застроена площ (РЗП), по-малка от 100 кв.м; реконструкция основен ремонт на строежи с РЗП, по-малка от 500 кв.м; промяна предназначението на строежи с РЗП, по-малка от 500 кв.м; строеж на сгради с РЗП, по-малка от 300 кв.м; премахване на негодни за ползване или застрашаващи безопасността строежи, когато е наредено по спешност от компетентен орган.

На 05.12.2017г., с § 1 на ПМС №267/05.12.2017г., Наредбата за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали, приета с Постановление № 277 на Министерския съвет от 2012 г. (ДВ, бр. 89 от 2012 г.), е отменена. Със същото ПМС, обн., ДВ, бр.98 от 8.12.2017г. е приета нова Наредба за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали.

След отмяната на Наредбата, приета с ПМС № 277/2012г., материята относно селективното разделяне и материалното оползотворяване на неопасните СО образувани при СМР и премахване на строежи е регламентирана в чл.11, ал.1 с Наредба за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали, приета с ПМС № 267/05.12.2017г., поместен в Глава втора: озаглавена Управление на строителните отпадъци при извършване на строителни монтажни работи и премахване на строежи. Съгласно текста на чл.11, ал.1 от тази Наредба възложителите на СМР и/или на премахването на строежи, включително на пътища и на железопътни линии, осигуряват селективното разделяне и материалното оползотворяване на неопасните СО, образувани при тези дейности, в количества и сроковете по приложение № 7. Същевременно по силата на чл.15, ал.1 от същата Наредба план за управление на строителните отпадъци не се разработва и не се прилагат изискванията на тази глава при: 1. премахване на сгради с разгъната застроена площ (РЗП), по-малка от 300 кв.м; 2. премахване на сгради с паянтова конструкция; 3. реконструкция и основен ремонт на строежи с РЗП, по-малка от 70 кв.м; 4. промяна на предназначението на строежи с РЗП, по-малка от 700 кв.м; 5. строеж на сгради с РЗП, по-малка от 700 кв.м; 6. изграждане, реконструкция, основен ремонт и премахване на подземни и надземни линейни мрежи в областта на водоснабдяването и канализацията, електроснабдяването, топлоснабдяването, газоснабдяването, електронните съобщения, хидромелиорациите, третирането на отпадъците и геозащитната дейност с дължина до 1500 линейни метра в урбанизирана територия; 7. изграждане, реконструкция и основен ремонт на подземни и надземни линейни мрежи в областта на водоснабдяването и канализацията; електроснабдяването, топлоснабдяването, газоснабдяването, електронните съобщения, хидромелиорациите, третирането на отпадъците и геозащитната дейност с дължина до 5000 линейни метра извън урбанизирана територия; 8. премахване на подземни и надземни линейни мрежи в областта на водоснабдяването, канализацията, електроснабдяването, топлоснабдяването, газоснабдяването,

електронните съобщения, хидромелиорациите, третирането на отпадъците геозащитната дейност с дължина до 1000 линейни метра извън урбанизиран територии; 9.изграждане, рехабилитация, основен ремонт, реконструкция и премахване на пътища с дължина до 500 линейни метра; 10. премахване на негодни за ползване или застрашаващи безопасността строежи, когато е наредено по спешност с компетентен орган, с РЗП, по-малка от 300 кв.м; 11.изграждане и премахване на строежи от шеста категория; 12. всички текущи ремонти.

При анализ на посочените текстове от Наредбата, приета с ПМС № 267/05.12.2017г. и тези от Общинската Наредба, се налага изводът, че ал.2 на чл.15 с НУОТОЧ противоречи чл.15, ал.1 от Наредбата на МС. С оспорената разпоредба на чл.15, ал.2 от Общинската Наредба са предвидени параметри на сградите (РЗП) спрямо които не се прилагат изискванията на чл.15, ал.1 от Наредбата, различни с тези на Наредбата на МС. В последната осигуряване на селективно разделяне материалното оползотворяване на неопасните СО, образувани при СМР и премахване на строежи не се прилага при:

1. премахване на сгради с разгъната застроена площ (РЗП), по-малка от 300 кв. м. (чл.15, ал.1, т.1 от Наредбата за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали), докато в Общинската Наредба това е предвидено за разрушаване на сгради с разгъната застроена площ (РЗП), по-малка от 100 кв.м. (чл.15, ал.2, т.1);

2. реконструкция и основен ремонт на строежи с РЗП, по-малка от 700 кв. м (чл.15, ал.1, т.3 от Наредбата за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали), а в Общинската Наредба с касае за реконструкция и основен ремонт на строежи с РЗП, по-малка от 500 кв.м (чл.15, ал.2, т.2);

3. промяна на предназначението на строежи с РЗП, по-малка от 700 кв. м (чл.15, ал.1, т.4 от Наредбата на МС), а в Общинската Наредбата е предвидено, че неприложимо при промяна предназначението на строежи с РЗП, по-малка от 500 кв. м (чл.15, ал.2, т.2);

4. строеж на сгради с РЗП, по-малка от 700 кв. м (чл.15, ал.1, т.5 от Наредбата за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали) - в Общинската Наредба строеж на сгради с РЗП, по-малка от 300 кв. м (чл.15, ал.2, т.3);

5. за премахване на негодни за ползване или застрашаващи безопасността строежи, когато е наредено по спешност от компетентен орган, с РЗП, по-малка от 30 кв.м (чл.15, ал.1, т.10 от Наредбата за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали), а съгласно чл.15, ал.2, т.4 с Наредбата на Община Чирпан – за разрушаване на негодни за ползване или застрашаващи безопасността строежи, когато е наредено по спешност от компетентен орган.

Предвид изложеното, протестът на прокурора и в тази му част се явява основателен. Материалната законосъобразност на нормативните актове се преценява в изключение на общия принцип на [чл.142, ал.1 от АПК](#) – не към момента на издаването им, а към момента на постановяване на съдебния акт в производството. В случая разпоредбата на чл.15, ал.2 от НУОТОЧ е била издадена в съответствие с материалния закон към момента на приемането ѝ, но впоследствие, след отмяната на Наредбата за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали, приета с Постановление № 277 на Министерския съвет с 2012г. (ДВ, бр. 89 от 2012г.) и приемането с ПМС, обн., ДВ, бр. 98 от 8.12.2017г. на нов Наредба за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали, тази разпоредба се явява незаконосъобразна като противоречаща на разпоредбите на последната. Посоченото налага отмяната на чл.15, ал.2 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Чирпан предвид нормата на [чл.192а, изречение второ от АПК](#).

Със следващите оспорени разпоредби на чл.15, ал.3 и ал.4 от НУОТОЧ е предвидено, че планът по ал.1 за управление на строителни отпадъци се включва

обхвата на инвестиционните проекти по глава осма от ЗУТ, а за обектите, за които не се изисква одобрен инвестиционен проект, се изготвя като самостоятелен план. Същевременно нормата на ал. 4 от чл.15 на Наредбата разписва кои са компетентните длъжностни лица за одобряване на плановете за управление на строителни отпадъци а именно: 1. за строежи, за които се изисква одобрен инвестиционен проект - като част от процедурата за съгласуване и одобряване на инвестиционни проекти по реда на глава осма, раздел II от ЗУТ – органа, отговорен за тяхното одобряване и 2. за обекти за които не се изисква одобрен инвестиционен проект - Кмета на общината или оправомощено от него длъжностно лице.

В протеста се твърди, че същите са в противоречие с разпоредбата на чл.11 ал.4 от ЗУО и чл.156б от ЗУТ.

Нормата на чл.11, ал.4 от ЗУО предвижда, че плановете за управление на строителни отпадъци, когато не са одобрени по реда на чл. 156б, ал. 6 от Закона за устройство на територията, се одобряват от кмета на общината или оправомощено с него длъжностно лице по искане на възложителя на строежа след влизането в сила на разрешението за строеж и преди откриването на строителната площадка и/или преди започването на дейностите по изграждане или премахване на обект по ал. 6. Съобразно текста на чл. 156б ЗУТ преди откриването на строителната площадка и/или преди започването на дейностите по изграждане или премахване на строеж възложителят внася за одобряване в общината 1. план за управление на строителните отпадъци в случаите, когато се изисква по Закона за управление на отпадъците; 2. план за безопасност и здраве, като съгласно чл. 156б, ал. 2 ЗУТ планът по ал. 1, т. 1 се одобрява при условията и по реда на Закона за управление на отпадъците, а планът по ал. 1, т. 2 се одобрява от кмета на общината или от оправомощено от него длъжностно лице в 14-дневен срок от внасянето му. А съгласно нормата на чл. 156б, ал. 7 от ЗУТ по искане на възложителя плановете по ал. 1 могат да бъдат одобрени от главния архитект на общината заедно с инвестиционния проект и вписани в разрешението за строеж, като те губят действието си при условията на ал. 6.

Въз основа на тази законова регламентация се налага извод, че с норми от по-висок ранг е направена изрична и изчерпателна уредба относно органите, компетентни да одобряват плана за управление на строителните отпадъци, като това са кметът на общината или оправомощено от него длъжностно лице, така също и главният архитект на общината, заедно с одобряването на инвестиционния проект и се вписва в разрешението за строеж. По този начин в нарушение на чл.8 от ЗНА и чл.21, ал.2 от ЗМСМА, общинският съвет е приел посочените текстове от Наредбата като е уреди обществени отношения, вече регулирани от нормативен акт от по-висока степен.

Ето защо разпоредбите на чл.15, ал.3 и ал.4 от НУОТОЧ следва да бъдат отменени.

По отношение чл. 15, ал.5 и ал.6 от НУОТОЧ:

С текстовете на двете алинеи Общинският съвет е приел, че компетентният орган по ал. 4 (органът по одобряване на плановете за управление на строителните отпадъци) може да изисква предоставяне на допълнителна информация или отстраняване на нередовностите в случай на несъответствие с изискванията на наредбата по чл. 43, ал. 4 от ЗУО, като изпраща мотивирано становище до заявителя не по-късно от 15 дни от получаване на плана /ал.5 на чл.15/, като в случаите по ал. 4 т. 2 кметът на общината одобрява плана за управление на строителни отпадъци или мотивирано отказва одобрението му в срок до един месец от получаването на плана или отстраняването на нередовностите и/или предоставянето на допълнителна информация /ал.6 на чл.15/. Цитираните подзаконови разпоредби влизат в колизия с разпоредбите в чл. 11, ал. 6 и ал. 7 на ЗУО срок, където законодателят е предвидил, че компетентните органи по ал. 4 и 5 могат да изискват предоставяне на допълнителна информация или отстраняване на нередовности в случай на несъответствие с изискванията на наредбата по чл. 43, ал. 4, като изпращат мотивирано становище до заявителя не по-късно от 14 дни от получаването на плана и одобряват плана за управление на строителни отпадъци или мотивирано отказват одобрението му в 14

дневен срок от получаването на плана или от отстраняването на нередовностите и/или предоставянето на допълнителната информация. Вярно е, че законовият срок е з произнасяне, т. е. е инструктивен, но текстът е повелителен, тъй като визира ред з упражняване на правомощие и има дисциплиниращ характер, поради което недопустимо с общинска наредба този срок да бъде променян. С оглед на което и при прилагането на общия принцип, регламентиран в чл.15, ал.1 от ЗНА, оспорените разпоредби на чл.15, ал.5 и ал.6 от НУОТОЧ следва да бъдат отменени, като незаконосъобразни.

Разпоредбата на чл.33, ал.1 от общинската наредба, която гласи: „Дейности з събиране, съхраняване, преработване, транспортиране и/или обезвреждане на отработени масла и отпадъчни нефтопродукти имат право да извършват само лица; притежаващи съответното разрешение по ЗУО“, е оспорена в частта относно „... събиране,...транспортиране...“.

Съдът намира за основателни изложените в протеста съображения з противоречие на подзаконовата норма, в посочените ѝ части, на разпоредбите на [чл. 35, ал. 2, т. 2](#) и [ал. 5 от ЗУО](#), съгласно които разрешение не се изисква за събиране и транспортиране на отпадъци по смисъла на [§ 1, т. 41](#) и [т. 43 от ДР на ЗУО](#). Разрешително се изисква само за дейностите по [чл. 35, ал. 1 от ЗУО](#), между които събирането и транспортирането не попадат. Съгласно разпоредбата на [чл. 35, ал. 3](#) и [ал. 5 от ЗУО](#) за извършването на дейностите по [ал. 2, т. 2 -5 от ЗУО](#) се изисква само регистрация и издаване на документ по реда на глава пета, р-л II, като регистрационният документ за дейностите по [ал. 2, т. 2 от ЗУО](#) се издава самостоятелно от останалите разрешителни и регистрационни документи. Съобразно нормата на [чл. 35, ал. 2, т. 2 от ЗУО](#) се изисква само регистрационен документ, не разрешително. С оглед на това съдът намира, че разпоредбата на чл. 33, ал. 1 в частта относно "... събиране,... транспортиране..." от НУОТОЧ се явява материално незаконосъобразна, като приета в противоречие с нормативен акт от по-висока степен [чл. 35, ал. 2, т. 2](#) и [чл. 35, ал. 3](#) и [ал. 5 от ЗУО](#), поради което същата подлежи на отмяна в оспорената част.

По отношение оспорването на чл.76, ал.2, предложение първо и ал.3, предложение първо от Наредбата за управление на отпадъците на територията на община Чирпан, съдът съобрази следното:

Съгласно разпоредбата на чл.76, ал.1 от ЗУОТОЧ се наказва с имуществен санкция едноличен търговец или юридическо лице, което: 1. извършва дейности ОЧЦМ без разрешение; 2. извършва продажба на ОЧЦМ, получени като технологичен отпадък от собствено производство или от собствен амортизационен лом, на лица без разрешение; 3. приема ОЧЦМ от юридическо лице или едноличен търговец без сертификат за произход или без писмен договор; 4. непосредствено след извършването на сделката за получаване и/или експедиране на ОЧЦМ не вписва в отчетните документи всички обстоятелства; 5. не допусне контролните органи до местата, където осъществява дейността си, или не представи в указания от тях срок отчетен документ за приетите, внесените, предадените и изнесените ОЧЦМ или други документи, които дължен да води; 6. сключва договор или приема сертификат или декларация за невписани всички изискуеми данни, идентифициращи лицата или купувания отпадък; 7. в тримесечен срок след преустановяване на дейността не реализира наличните количества ОЧЦМ и/или не предприеме необходимите действия за почистване на съответната площадката; 8. нарушава изискванията на чл. 39, ал. 4, 5 или 6 от ЗУО; 9. приема от физически лица ОЧЦМ с битов характер без декларация за произход; 10. приема от физически лица ОЧЦМ, които нямат битов характер, в т.ч. отпадъци по чл. 39, ал. 1 от ЗУО; 11. извършва разплащания по сделки с отпадъци в нарушение на изискванията по чл. 38, ал. 4 от ЗУО; 12. не издава и/или не предаде декларация за съответствие съгласно чл. 5, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 333/2011; 13. не прилага система за управление на качеството съгласно чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 333/2011.

В ал.2 на чл.76 е регламентирано, че за нарушенията по ал. 1, т. 1 - 3, 5, 6, 8 - 1 се налагат имуществени санкции в размер от 30 000 до 100 000 лв., а в останалит случаи по ал. 1 - от 3000 до 10 000 лв.

Съгласно нормата на ал.3 от същата подзаконова разпоредба е предвидено пр повторно нарушение по ал. 1, т. 1 - 3, 5, 6, 8 - 11 да се налага имуществена санкция размер от 60 000 до 200 000 лв., а в останалите случаи по ал. 1 - от 6000 до 20 000 лв.

Твърдяната от прокурора незаконосъобразност на оспорените разпоредби, посочените им части, се свързва с определянето от органа на местно самоуправлени на санкции в противоречие със законоустановените такива за същите нарушения. Сочи се, че съгласно разпоредбата на чл.145, ал.2, пр.1 и ал.3, пр.1 от ЗУО з посочените в нормата административни нарушения, идентични с обявените с общинския съвет съставомерни деяния по ал.1, т. 1 - 3, 5, 6, 8 - 11 на чл.76 от НУОТО⁴ са предвидени имуществени санкции в по-ниски размери от тези, определени приетата от ОбС-Чирпан наредба.

Изложените от прокурора доводи за незаконосъобразност на посоченит подзаконов разпоредби изцяло се споделят от настоящия съдебен съста. Разпоредбата на чл.76 се намира в раздел „Административно – наказателн разпоредби“ в протестираната Наредба. Със същата се определят имуществен санкции за едноличен търговец или юридическо лице, при извършване на някое с посочените в същата норма нарушения /от.т.1 до т.13/, като последните представлява и запрети по силата на ЗУО деяния, санкциите за извършването на които с предвидени със самия закон /чл.145 от ЗУО/. Разпоредбата на чл.145 от ЗУО не е бланкетен характер, поради което не подлежи на детайлизиране, а още по-малко н разширяване /допълване/ посредством друг нормативен акт. Недопустимо обществени отношения, изчерпателно уредени със закон да се преуреждат подзаконов нормативен акт, като за едно и също нарушение да се предвижда различн по размер наказание, макар и от същия вид – „имуществена санкция“. В случая оспорената разпоредба на чл.76, ал.2, предложение първо, е предвидено че : „З нарушенията по ал. 1, т. 1 - 3, 5, 6, 8 - 11 се налагат имуществени санкции в размер с 30 000 до 100 000 лв....“, с чл.76, ал.3, предложение първо, е регламентирано: „Пр повторно нарушение по ал. 1, т. 1 - 3, 5, 6, 8 - 11 се налага имуществена санкция размер от 60 000 до 200 000 лв....“, което противоречи на законоустановения размер н имуществената санкция за същите нарушения /чл.145, ал.2, предл.първо и чл.145, ал.3 предл.първо от ЗУО/.

Освен това е необходимо да се отбележи, че с разпоредбата на чл.22, ал.1 с ЗУО, на основание на която е приета процесната общинска наредба, предоставя, но точно определени граници правомощия на общинския съвет да приема наредба з управление на отпадъците. Съгласно ал.1 от този текст общинският съвет прием наредба, с която определя условията и реда за изхвърлянето, събирането включително разделното, транспортирането, претоварването, оползотворяването обезвреждането на битови и строителни отпадъци, включително биоотпадъци, опасн битови отпадъци, масово разпространени отпадъци, на територията на общината; разработена съгласно изискванията на този закон и подзаконовите нормативни актов по прилагането му, както и заплащането за предоставяне на съответните услуги п реда на Закона за местните данъци и такси, а според ал.2 – с наредбата по ал.1 с уреждат и изискванията към площадките за предаване на отпадъци от хартия и карто; пластмаси и стъкло, в т.ч. условията за регистрация на площадките, както и условият за предаване на отпадъци на площадките по чл. 19, ал. 3, т. 11. В този смисъ правомощията на Общинския съвет по чл.22 ЗУО не включват и правомощия п приемане на наредба, в която да се определят наказания за неизпълнение н задължения във връзка с управление на отпадъците. Ето защо съществуванет едновременно със законово регламентираната уредба в ЗУО и уредба в подзаконов нормативен акт на сходни от обективна страна състави на административни нарушения при липса на изрично предвидена в полза на общинските съвети компетентност д уреждат такива в конкретния случай, е незаконосъобразно.

По изложените съображения и при прилагането на общия принцип по чл.15, ал. от ЗНА, протестираните разпоредби на чл.15, ал.2, ал.3, ал.4, ал.5 и ал.6; чл.33, ал.1, частта относно „...събиране ...транспортиране...“; чл.76, ал.2, предложение първо ал.3, предложение първо от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Чирпан, приета с Решение № 480 от 26.06.2014г. на Общински съвет Чирпан, следва да бъдат отменени, като незаконосъобразни.

Следва да бъде уважено искането на Окръжна прокуратура – Стара Загора за присъждане на направените разноски, като Общински съвет – Раднево бъде осъден да заплати на ОП – Стара Загора сумата от 20лв., представляваща внесена такса за публикуване в Държавен вестник на обявление за оспорването.

Водим от горните мотиви и на основание чл.193, ал.1 от АПК, Старозагорския административен съд

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по протест на прокурор в Окръжна прокуратура – Стара Загор разпоредбите на чл.15, ал.2, ал.3, ал.4, ал.5 и ал.6; чл.33, ал.1, в частта относно „... събиране ...транспортиране...“; чл.76, ал.2, предложение първо и ал.3, предложени първо от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Чирпан приета с Решение № 480 от 26.06.2014г. на Общински съвет – Чирпан, като незаконосъобразни.

ОСЪЖДА Общински съвет – Чирпан да заплати на Окръжна прокуратура – Стара Загора сумата от 20 (двадесет) лева, представляваща направените по делото разноски

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

След влизане в сила решението да се обнародва по начина, по който обнародвана Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Чирпан, приета с Решение № 480 от 26.06.2014г. на Общински съвет – Чирпан.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

справка 184911 извършена на 20.01.2020 г. 11:11:34 от потребител **ДИМИТЪР ИВАНОВ СЛАВОВ**